www.martinus.hu

Martinus

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

II. évfolyam 6. szám

2009. június

ára: 100 Ft

Nem sztárokra van szükségünk, hanem papokra.

Nem sztárokra...

Kürnyek Róbert

A Szentatya által meghirdetett papok éve 2009. június 19-én kezdődik. XVI. Benedek pápa szándékához és az egyházmegye eseményeihez csatlakozva a Martinus c. folyóirat is fontosnak tartja, hogy az előttünk álló év során újra és újra a figyelem középpontjába helyezze a szolgáló papságot, amely Krisztus ajándéka Egyházának, s amelyben részesülve világszerte több mint 408 ezren választották életük céljául a hívő közösség szolgálatát.

A Martinus e havi címlapja a kezdete annak a kampánynak, amellyel az egyházmegyében a papi szolgálatra szeretnénk irányítani a figyelmet. E kampány egy már korábban megvalósult németországi ötletet hív segítségül. Jelmondata: *„Nem sztárokra van szükségünk, hanem papokra."* Rávilágít, hogy a mai – sokszor indokolatlanul híressé tett – sztárokkal szemben olyan emberekre van szükség, akik valódi értéket közvetítenek, és akik nem magukat helyezik a figyelem középpontjába, hanem azt az ügyet, amit képviselnek.

Kampányunk arca nem egy színész vagy éppen egy fizetett statiszta, hanem valaki, aki jelenleg a papi szolgálatra készül a szemináriumban. Ő nem sztár akar lenni – bár szereti a futballt – hanem pap. Hamarosan megismerhetik majd őt lapunk hasábjain.

A papok évében minden lapszámunkban más-más oldalról megvilágítva foglalkozunk a papság témájával, hogy hónapról-hónapra tudatosuljon bennünk az az ajándék és titok, amely Egyházunk egyik legnagyobb kincse.

Tartalomjegyzék

2. oldal	Nem sztárokra...
3. oldal	A papok éve; Imádság papokért
4. oldal	Az Egyháznak szüksége van Rád; Papok a nagyvilágban
5. oldal	Múlt-idő: Szily püspök harca az elemekkel;
6-7. oldal	Rövid hírek, tudósítások - A plébániák hétköznapjai
8. oldal	Szentelendő kispapjaink
9. oldal	A szentgotthárdi Jó Pásztor emlékkápolna
10-11. oldal	Somlai Julianna festőművész; Gondolatok a múzeumban
12. oldal	Csúcs és Forrás - Zene a liturgiában; A papok szíve
13. oldal	Gyerekek - Jelképek - A lépcső; Ki vár engem?; A 14 éves szent - Tiszteletreméltó Bernhard Lehner
14. oldal	Ifjúság - A szombathely-oladi Szentháromság Plébánia ifjúsági közössége; Fiatalok Szent Pál nyomában
15. oldal	Könyvajánló - Szívembe rejtem szavaidat; Fókuszban; Bérmálások időpontjai

10-11. oldal Két új kiállítás az Egyházmegyei Múzeumban

Martinus – a Szombathelyi Egyházmegye levelje

Laptulajdonos: Szombathelyi Egyházmegye; **Szerkesztőbizottság:** Déri Péter, Horváth István Sándor, Kürnyek Róbert, Marx Anna, Paksa Balázs, Pezenhófer Brigitta, Teklits Tamás; **Nyelvi lektor:** Foglné Morosits Eszter; **Címlapfotó:** Kovács Gergő Vilmos **Szerkesztőség:** 9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3., E-mail: sajto@martinus.hu; **Nyomda:** Kapitális Kft. - Debrecen; **ISSN 2060-145X**; Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. A kiadvány újrahasznosított papírra készült.

A papok éve

Déri Péter

Szentatyánk, XVI. Benedek pápa Jézus Szentséges Szívének főünnepén nyitja meg a – 2010. június 19-ig tartó – *Papok évét*. Vianney Szent János halálának 150. évfordulója alkalmából hirdette meg Őszentsége ezt a jubileumi esztendőt, amelynek folyamán a világon élő valamennyi pap védőszentjének fogja nyilvánítani az ars-i plébánost. E papoknak szentelt év mottóját XVI. Benedek pápa így fogalmazta meg: *„Krisztus hűsége, a papok hűsége."*

A papságnak van egy lényegi magva, amely nem változhat sohasem, hiszen minden kor minden papjának a Mesterhez kell hasonlóvá válnia. Krisztus ugyanis földi életében a saját maga személyében megformálta a szolgálati papságot, hogy azt az apostolok magukra ölthessék, és úgy rendelte, hogy ez minden időben fennmaradjon.

A papi hivatás lényegét tekintve tehát ma is ugyanaz mint 2000 évvel ezelőtt: meghívás arra, hogy Krisztushoz hűséges legyen és az Ő egy és ugyanazon papságát élje. Természetesen ehhez hozzájárul az is, hogy *„a pap életének és szolgálatának alkalmazkodnia kell a korok és helyek körülményeihez." (Pastores dabo vobis 5.)*

Szent Péter apostol erről így ír első levelében: *„A közöttetek lévő elöljárókat, mint magam is elöljáró, és Krisztus szenvedéseinek tanúja, s egyszer majd nyilvánvalóvá váló dicsőségének is részese, kérem: legeltessétek az Istennek rátok bízott nyáját, viseljétek gondját, ne kényszerből, hanem önként, az Isten szándéka szerint; ne haszonlesésből, hanem buzgóságból. Ne zsarnokoskodjatok a választottak fölött, hanem legyetek a nyájnak példaképei. Ha majd megjelenik a legfőbb Pásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját." (1Pt 5, 1-4)*

Az elöljárók (papok) az Egyházban Krisztus szentségi megjelenítői, az Ő szavát hirdetik, amikor a szentségek ünneplésében a Mester irgalmas és üdvösségünket előmozdító szeretet gesztusait ismétlik meg. Egyszóval a papok azért vannak és dolgoznak, hogy hirdessék az evangéliumot a világnak, és építsék az Egyházat Krisztus nevében. Ezt a szent küldetést így fogalmazta meg az ars-i plébános: *„Oh, mily nagy dolog papnak lenni! A pap nem fogja soha sem megérteni méltóságának fölségét, csak a mennyországban. Ha megértené már itt a földön, szörnyethalna, éspedig nem az ijedelem, hanem a szeretet következtében."*

A papok éve alatt imádkozzunk még buzgóbban lelkipásztorainkért, hogy egyre hűségesebben és egyre nagyobb szeretettel teljesítsék az Istentől rájuk bízott feladatukat.

A papok éve
2009. június 19. – 2010. június 19.

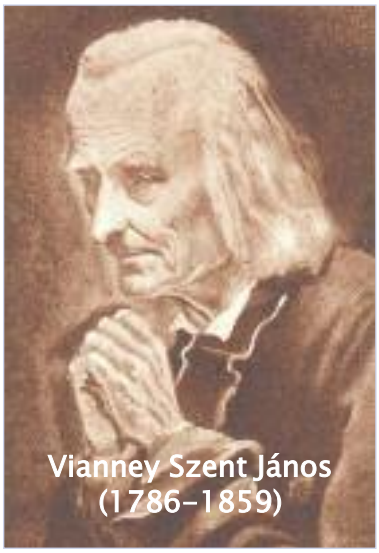

Vianney Szent János (1786–1859)

Imádság papokért

Urunk, Jézus! Add, hogy felszentelt papjaid hasonlók legyenek Hozzád! Hirdessék bátran mindenkinek Isten szavát, amit ők örömmel elfogadtak és hisznek. Add, hogy tanításuk gazdag lelki táplálék, tiszta életük pedig öröm legyen híveidnek. Folytassák, Urunk, papjaid megszentelő munkádat is, hiszen az ő szolgálatuk által valósul meg a hívek áldozatbemutatása és kapcsolódik be a Te egyetlen áldozatodba.

Pásztori hivatásukat pedig a püspökökkel egységben és igaz szeretettel töltsék be. Szolgáljanak derűsen és önzetlenül, keressék és mentsék meg, ami elveszett. Törekedjenek a hívőket egy családdá egyesíteni és elvezetni Általad a Szentlélek erejében az Atyához. *Ámen.*

Az Egyháznak szüksége van Rád

Horváth István Sándor

***„Ki tarthatja magát méltónak arra, hogy papi szolgálatot vállaljon? Ki tud Istennek szentelt életet élni, csak a saját, emberi erejére számítva?”* – teszi fel a kérdést XVI. Benedek pápa az idei Hivatások vasárnapjára szóló üzenetében.**

Amikor egy fiatal fiú Istentől megszólítottnak érzi magát a papi életre, szíve szerint kell válaszolnia erre a kérdésre. Ha elfogadja Isten vele kapcsolatos szándékát, akkor készséggel így válaszol: Itt vagyok, Uram, engem küldj! Kész vagyok a szolgálatra. De ebben a feleletben nem lehet semmi büszkeség, nagyravágyás, melldöngetés vagy elbizakodottság. Ezt mindenkinek a legnagyobb szerénységgel kell kimondania, tudván, hogy nem egyéni érdemei miatt választotta őt Isten. Méltatlanok vagyunk a feladatra, de Isten mégis számít szolgálatunkra. Ő a kezdeményező, a meghívó. Ez azonban nem jelenti azt, hogy hivatásunkkal kapcsolatban nincs felelősségünk. Éppen ellenkezőleg. Felelősek vagyunk azért, hogy mit válaszolunk a hívásra, és azért is felelünk, hogy a ránk bízott küldetést hogyan látjuk el.

A méltatlanság tudata a papi hivatást érző fiatalokat gyakran félelemmel, kételkedéssel tölti el. S ez a félelem sokakat megbénít a hivatás elfogadásában. Jól emlékszem rá, hogy kispap éveimben nekem is voltak ilyen gondolataim. Hogyan fogok megfelelni a küldetésnek? Lesz-e erőm? Meddig tart a kezdeti lelkesedés? És mindig csak oda jutottam, hogy Istenre kell bíznom magamat.

A Szentatya így buzdítja a mai fiatalokat: *„Ne bátortalanodjatok el a nehézségekkel és kétségekkel szemben. Bízzatok Istenben, kövessétek hűségesen Jézust, és tanúi lesztek annak az örömnek, ami a vele való bensőséges egységből fakad. Minden lelki erőtökkel azon legyetek, hogy megvalósítsátok a mennyei Atya üdvözítő tervét, gondosan őrizve szívetekben a készséget a rácsodálkozásra és annak imádására, akinek hatalmában áll nagy dolgokat tenni.”*

Ha valaki a kezdet kezdetétől alázattal és szerényen fogadja el a papi hivatást, az meg fogja tudni őrizni szívében ezt a szerénységet, s megvalósított terveit nem önmagának, hanem Istennek tulajdonítja.

Fiatalok, az egyháznak szüksége van rátok!

Papok a nagyvilágban

Pezenhófer Brigitta

A papság létszáma 1998 óta növekszik, a legutóbbi évben már 700 fővel többen voltak, mint egy évvel korábban, ami a pápának különösen nagy örömére szolgált. A kereszténység, s vele a papság főleg Ázsiában növekszik: a Fülöp-szigeteken, Koreában, Japánban, Vietnámban és Indiában, annak ellenére, hogy ezeken a helyeken olykor üldözik őket. Afrika továbbra is az Egyház nagy erőforrása, míg Latin-Amerikában néhol jobb, másutt problémásabb a helyzet. A legtöbb új papi hivatást a mexikói Guadalajara egyházmegyéje mutatta fel 2006-ban, míg az utolsó helyeken a francia, belga és holland egyházmegyék állnak. Világszerte általában a világi, tehát egyházmegyés papság növekszik, míg a szerzetes papság csökken.

2008-ban a pápa 1 metropolitai és 11 új püspöki széket létesített, továbbá összesen 169 püspököt nevezett ki. A világon közel 3.000 (pontosan 2.936) egyházkormányzati egység alkotja a Katolikus Egyházat.

A papok száma a nyolc éve tapasztalható pozitív trend nyomán valamelyest növekedett. 2000-ben 405.178 katolikus pap volt szerte a világon, 2007-re számuk 408.024-re emelkedett. Az ezt megelőző két évtizedben az arány negatív tendenciát mutatott. A legtöbb új hivatás Afrikában és Ázsiában született. Amerikában nem változott a helyzet, míg Óceániában és Európában közel 7 illetve 5 és fél százalékos csökkenés történt. Az állandó diakónusok száma folyamatosan emelkedik, 2007-ben világszerte közel 34 ezren voltak. A diakónusok száma világszinten 0,4 százalékkal emelkedett. Míg Afrikában és Ázsiában növekedés történt, addig Európában 2, Amerikában 1 százalékos csökkenés volt.

Szily püspök harca az elemekkel

Pál Ferenc

Szombathely városát a 18. században egymást érték a különféle természeti és egészségügyi katasztrófák. Sajnos a korabeli higiénia, az akkori katasztrófaelhárítás, illetve az építkezési módok és lehetőségek e csapások súlyát nemhogy csökkentették, hanem inkább növelték.

E csapások egyik *„előhangja”* volt az 1711-ben kitört hatalmas pestisjárvány, amely alaposan tizedelte Szombathely lakosságát. Ennek emlékére a város Szent Fábián és Szent Sebestyén tiszteletére fogadalmi kápolnát emeltetett a Fő téren. A kápolna alig 100 évig állt. 1817-ben egy tűzvész elpusztította. Pár év múlva, 1716-ban történt Szombathely legnagyobb tűzesete, ennek emlékét őrzi a ferences templom Szent Flórián-oltárának festménye. Alig telt el két év a szombathelyi püspökség megalapítása óta, mikor 1779-ben tűzvész söpört végig a városon. Szombathely város jegyzőkönyvében erről a következő bejegyzést találjuk: *„Három fertál egyre délután az Eöveges Teffler Ferencnél eredett tűz miatt a városban százharminchét ház, a Perint pedig (a zsidó és a czigán házán kívül) egyetlen hamuvá lett.”*

A vész miatt fedél nélkül maradtak Szily óperinti jobbágyai, ezért számukra birtokán – Szombathelytől 4 kilométerre – új községet alapított. Itt az új telepeseknek Szily akarata szerint egyenlő volt mindenük. Az úttest mindkét oldalán egyforma házak épültek: egyenlő nagyságú udvarral, kerttel és földdel. Ez lett a mai Újperint városrész.

A sok tűzvész és járvány mellett viszonylag sokszor veszélyeztette a várost az őt körbevevő két patak is, a Perint és a Gyöngyös. 227 évvel ezelőtt június 28-án, éppen Péter Pál előestéjén, kilépett a Perint a medréből, és mai ésszel felfoghatatlan méretű árvíz lepte el a várost.

Elöntötte a városi téglavetőt, elsodorta a Nagykar utcai hidat és több házba is behatolt. Az áradás hírére az egész város megmozdult, mindenki erején felül próbált segíteni. A mentési munkákat maga Szily János vezette, egyesek szerint egy szekéren állva irányította a munkálatokat, mások szerint maga is csónakba ült, s a többi emberrel együtt mentette a menthetőt. Ekkor történt egy érdekes eset, amelyet több krónikaíró is megörökített. A víz egy olyan házba is behatolt, ahonnét két kisgyermek kétségbeesetten kiáltozott segítségért. Szily nagy jutalmat ígért annak, aki kimenti őket. S valóban néhány nagy diák gondolkodás nélkül belevetette magát a vízbe, s szerencsésen kihozta az átázott gyerkőcöket. Szily a megmentőket gazdagon megjutalmazta, a gyermekeket pedig maga vette gondozásba.

Az ember valódi tulajdonságai igazán a veszélyben, a bajban mutatkoznak meg. Szily püspök mindazon tettei mellett, amellyel Szombathelyt és a Szombathelyi Egyházmegyét szolgálta, valójában ezek mutatnak rá a püspök valódi emberi nagyságára.

Martinus est Becsehelyen

Teklits Tamás / Martinus

Május 19-én, kedden Martinus estünk negyedik állomására Becsehelyre érkeztünk. Az este szentmisével kezdődött, amelyet Kirner Antal Zoltán esperes, helyi plébános és Kürnyek Róbert a Martinus főszerkesztője közösen mutatott be a nemrég felújított, polai településrészen található Árpád-kori templomban. A szentmise után a hívek közösen vonultak át a közeli iskola épületébe, ahol a helyiek énekei és verse után havilapunk szerkesztőbizottságának négy tagja mutatta be az Egyházmegyei Sajtóiroda tevékenységét. Becsehely volt az első nem városi rangú település, ahol bemutatkoztunk. Szerettük volna személyesen is megköszönni a helyi híveknek azt az érdeklődést, amelyet hónapról-hónapra havilapunk iránt tanúsítanak. Ősszel folytatódnak a Martinus estek. Ellátogatunk Körmendre, Sárvárra, Celldömölkre és Jánosházára, de természetesen az Egyházmegye minden olyan településére is szívesen elmegyünk, ahol kíváncsiak a munkánkra és szeretnének velünk egy közös estét eltölteni a *„sajtó világában”*.

Egyházmegyei zarándoklat

Teklits Tamás / Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye hívei számára Dr. Veres András megyéspüspök, Mariazell és Máriagyűd után, az idei évben **május 1-jére** a győri bazilikában található vérrel könnyező Szűzanya képéhez hirdetett zarándoklatot. A szomszéd egyházmegyébe közel kétezer zarándok érkezett. Az egész napos program délelőtt 11 órakor ünnepi szentmisével kezdődött. Dr. Veres András megyéspüspökkel együtt koncelebrált Dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök és a két egyházmegye több, mint 50 papja. A szentmise után lehetőség volt a kegytemplom megtekintésére, az ebéd elfogyasztására és szabadidős programokra is. 14 órakor a zarándokok két program közül választhattak. A bazilika kegyoltáránál közös Mária dicséretre várták a híveket a Győri Szeminárium kispapjai, a Szeminárium udvarán pedig Brenner József általános helynök koszorúzta meg testvére Brenner János szobrát, aki annak idején a Győri Szeminárium papnövendéke is volt. Ünnepi beszédében hallhattunk a papi hivatásról. Saját életpéldájából merítve a jelenlévők megtapasztalhatták, mennyire fontos az imádságos családi légkör abban, hogy a fiatalok meghallják a papi szolgálatra hívó Szót. Helynök úr röviden vázolta azt a politikai helyzetet is, amely testvére meggyilkolásakor jellemezte hazánkat. A megemlékezést közös énekek, két kispap által Brenner János lelki naplójából felolvasott részletek, majd végül Egyházmegyénk vértanú papjának boldoggá avatásáért elmondott imádság tették teljessé. A 15 órai szentségimádásban Gyöngyös Balázs diakónus három elmélkedését hallgathattuk meg, majd a nap végén 16 órakor Dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök vezette az Esti dicséretet. A vesperást követően Dr. Veres András megyéspüspök köszönetet mondott a zarándoklat szervezőinek, majd a teljes búcsú elnyeréséhez a zarándokok imádkoztak a Szentatya szándékára is. A szentmise és a szertartások során a zenei szolgálatot, a Dr. Pem László által vezette Werner kórus látta el.

Grádistyei horvátok zarándoklata

Horváth Sándor / Martinus

A grádistyei horvátok több évtizedes hagyománya, hogy a máriacelli Szűzanya kegyképének mását *„Utazó Mária”*-ként (Putujuća Marija) évente más-más grádistyei horvát településre viszik. Az ilyen településre a következő évi grádistyei horvát zarándoklatig számos zarándok indul. Tavaly augusztus végén a dél-burgenlandi Güttenbachba (Pinkóc) került az Utazó Madonna. **Május 2-án** horvátzsidányi, undi, peresznyei, nardai, felsőcsatári, horvátlövői és szentpéterfai hívek tették tiszteletüket és imádkoztak a Szűzanya kegyképe előtt.

Megújult a szentliszlói templom

Kiss Ágnes / Martinus

Május 3-ra, egy család áldozatkész munkájának köszönhetően belsőleg teljesen megújult a 21 évvel ezelőtt épült, a söjtöri plébániához tartozó szentliszlói templom. A Szent Szaniszló oltalmát élvező templom vasárnapról-vasárnapra megtelik buzgó hívekkel. A plébános, Sághegyi Gellért köszöntőjében örömét fejezte ki, hogy a mai elanyagiasodó világunkban is akadnak emberek, akik szabad idejüket önzetlenül áldozzák Isten kis hajlékának megújítására.

Templom-megáldás

Süle Márton / Martinus

Május 3-a kettős ünnep volt Bérbaltavár, azon belül a kisbéri falurész hívő közössége számára. Egyrészt a kisbéri templom búcsú ünnepe volt, másrészt pedig ez az ünnep adta a legmegfelelőbb alkalmat arra, hogy sor kerüljön a kívül-belül teljesen felújított templom megáldására. A lelkes hívek 2002-ben az akkori plébános Farkas László atya irányításával kezdték meg az elég rossz állapotú templom felújításának előkészítését. A megszépült templomot ünnepi szentmise keretében Dr. Konkoly István nyugalmazott püspök áldotta meg.

Ministráns foci 2009 - Jáki Esperesi Kerület

Orsos Zoltán / Martinus

A Jáki Esperesi Kerület elődöntője kettős örömünnep volt a számunkra. Először is azért, mert újra találkozhattunk a kerület ministránsaival és papjaival, másodszor pedig azért, mert kerületünk esperese Rátkai László atya az elődöntő napján, **május 8-án** ünnepelte 65. születésnapját. A megmérettetésben Egyházasrádóc, Pornóapáti, Sorokpolány, Szentpéterfa és Vép egyházközségeinek ministránsai vettek részt. Az egyházmegyei döntőbe a szentpéterfai ministránsok jutottak be, akik 2008-ban az Egyházmegye bajnokai lettek.

Egyházmegyei Ministráns Nap

Teklits Tamás / Martinus

Május 9-én, szombaton a tavalyi évhez hasonlóan idén is a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium adott otthont a ministráns napnak, amelyre a Szombathelyi Egyházmegye egész területéről több mint 300 ministráns érkezett. Az egész napos program délelőtt 10 órakor püspöki szentmisével kezdődött, amelyet Kürnyek Róbert szombathely-szentkirályi plébános előadása követett. A fiatalok a délután folyamán játékos formában mérhették össze tudásukat, műveltségüket, ügyességüket és erejüket.

Hittanos nap

Németh Erika / Martinus

Május 9-én, szombaton immár második alkalommal került megrendezésre Egyházmegyénkben a hittanos nap. Az idei évben a jánosházi Szent Imre Iskola dolgozói és az egyházközség vendégszeretetét élveztük, mintegy 160-an. Ezen a találkozón azok a gyerekek vettek részt, akik a Szent Pál-Év alkalmából meghirdetett képzőművészeti, és irodalmi pályázatra beküldött műveikkel a szakértő zsűri elismerését elnyerték. A díjátadó ünnepségre délután 14 órakor került sor. A díjakat Dr. Konkoly István nyugalmazott püspök atya adta át.

„Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.”

Gyöngyös Balázs

A papoknak is ez a feladatuk. Mások javát szolgálni, életüket áldozni a másik ember üdvösségéért. A papi hivatás lényege abban áll, hogy a pap mindenét feláldozza a halhatatlan lelkek megnyeréséért és üdvözítéséért. Krisztus csak akkor él őbenne, ha ő is – Krisztus példája szerint – magáról megfeledkezve egészen másokért él.

Amikor megkérdeztek, miért szeretnék pap lenni, ezt válaszoltam: Nagyobb bennem a vágy, hogy szentmisét mutassak be, mint hogy családot alapítsak.

A pap élete olyan legyen, mint a gyertya. Ha nem ég, akkor nem ér semmit, de abban a pillanatban, amikor a gyufával a kanóchoz hozzáérünk, világítani kezd, és meleget is ad. Ahogy ég, egyre inkább fogy, de körülötte az emberek boldogságban élnek.

Legyen minden pap élete ilyen gyertya, ilyen átadás, ilyen lemondás!

„Istennel nagy dolgokat viszünk végbe.”

Kovács Richárd

Ez a zsoltárrészlet két helyen is megtalálható a zsolozsmában. A 107. zsoltárban a reggeli imádság része. Minden reggel egy új napot kezdünk el. Bármit is tervezünk egy napra, csak Isten tudja, pontosan mi lesz velünk. Az 59. zsoltárban a küzdelemmel kapcsolatban imádkozzuk e szavakat. Egyik ember élete sem küzdelemmentes. A diakónusszentelés kapcsán is beszélhetünk kezdetről és küzdésről. Kezdet, mert valami új kezdődik az életemben. A szentelésben egy olyan ajándékot kapok, amelyet *„nem lehet sem megismételni, sem időlegesen föladni” (KEK 1582)*. Ezzel az eltörölhetetlen lelki jeggyel lefoglal magának az Úr. De ez csak akkor lesz hatékony, ha élek a kegyelemmel, és naponta megküzdök a hivatásomért. Ez önmagam erejéből nem megy, ezért is bíztat a Szentírás azzal, hogy Istennel együtt tudok bátran küzdeni, hősi tetteket véghezvinni.

„Öltsétek magatokra Krisztust.”

Bokor Zoltán

Krisztusba öltözni, vagyis bensőleg azonosulni az Ő éltető szavával, hogy az sajátommá lehessen és tovább adhassam. Talán így foglalhatnám össze, hogy mit is jelent számomra a diakonátus. Isten szava azonban szentségi szó is, hiszen: *„Aki láthatóvá lett az Igében, az testesült bele a szentségekbe” (Nagy Szent Leó)*. Így Isten szavának hirdetése a szentségek kiszolgáltatását is magában foglalja. Szerpappá szentelésemkor erre kapok küldetést, és nap mint nap szeretnék nyitott szívvel Krisztus elé állni, hogy elfogadjam és megéljem küldetésemet. Ezt mint hídverő akarom megélni. Szeretnék hidat építeni Istenhez és az emberekhez, végül magam is szeretnék olyan híddá válni, amelyen keresztül sokan eljuthatnak Krisztushoz, még akkor is, ha ez fájdalommal és szenvedéssel jár. Így szeretnék *„híd-emberként” „sacerdos”*-szá, Istennek szentelt ajándékká, vagyis pappá lenni, hogy ezáltal is boldogabb lehessen az élet, épülhessen és növekedhessen az Egyház. Ehhez kérem az Úr áldását, Égi Édesanyámnak, szent pártfogóimnak, az egyházmegye papságának és a híveknek a támogatását és imáit.

A szentgotthárdi Jó Pásztor emlékkápolna

Brenner József

Szentgotthárdon a harmadik kerületben, a Zsida nevű városrészben található ez az emlékhely. A zsidai temetőhöz kapaszkodó út tetején, egy park közepén pillanthatjuk meg a nyolcszögletű kápolnát. Ez a Jó Pásztorról elnevezett emlékkápolna egy fiatal káplánra hívja fel a figyelmünket, akit ördögi módon az ateista hatalom ezen a helyen meggyilkoltatott. Az 1957. december 15-ére virradó éjszaka Brenner Jánost, aki két éve volt pap és Rábakethelyen káplán, éjfélkor sürgős betegellátásra hívták ki. Rábakethely Szentgotthárd második kerülete, és ehhez a plébániához tartozott a zsidai városrész. A káplán elindult az őt kihívó fiatalemberrel az úgynevezett miseúton, az erdőn keresztül. Tőrbe csalták! Többen is várták, útját elállták, megtámadták és harminckettő késszúrással megölték. Az Oltáriszentséget tartalmazó kis táska a nyakában volt. Ennek zsinórját elvágták. A szent olajok tartója és a stóla is vérrel itatódott át. A szomszéd házban lakók előjöttek az éjszakai zajra, de a gyilkosok a sötétben eltűntek, otthagyva áldozatukat.

Ma is a leggyakrabban feltett kérdés: Kik és miért gyilkolták meg a buzgó káplánt, Brenner Jánost? A hivatalos *„szervek”* azt próbálták elhitetni, hogy egy ember volt a tettes. A valóságban az Államvédelmi Hatóság által gondosan megszervezett gyilkosság volt több ember részvételével. Így akarták megfélemlíteni az Egyházat és a híveket az 1956-os szabadságharc után. Szentgotthárd abban az időben szigorúan őrzött határsáv volt, a belügyi szervek a legkisebb mozgást is érzékelték és ellenőrizték.

Először 1989 után lehetett szabadon beszélni Brenner János vértanúságáról. 1992-ben a zsidai iskola mellett egy emlékkeresztet állítottak fel arra a helyre, ahova a haldokló káplán testét vonszolták.

1993-ban a szentgotthárdi önkormányzat és az ottani két plébánia alapítványt hozott létre, hogy a vidék méltóképpen emlékezhessen a vértanú papra. A cél egy emlékhely létrehozása volt, valamint tudományos kutatás a vértanúság körülményeinek kiderítésére. A területet, ahol a támadás történt az alapítvány ajándékba kapta Dani Vendel jótevőtől.

A hívek és egy másik jótevő segítségével 1995-ben kezdődött meg a kápolna építése. Az épület tervezője, Rónai Károly az oltárt a kápolna középpontjába tervezte. Frontján három kétszárnyú ajtó található, ezeket a kapukat ki lehet nyitni, hogy a hívek, akik a belső teremben nem férnek el, kívülről is követhessék az istentiszteletet. Itt a papi hivatásokért és keresztény családokért imádkoznak a látogatók.

1996-ban Dr. Konkoly István megyéspüspök szentelte fel az emlékkápolnát.

Az épületet és környékét az alapítvány gondozza jelenleg is.

Előzetes bejelentés alapján a kápolna látogatható. Gyakran keresik fel az ország különböző részeiről zarándokcsoportok. A rábakethelyi plébánia a nyári időszakban minden hónap 13-án a délutáni órákban szentmisével emlékezik a vértanú káplánra. Ezekre a szentmisékre a környező falvakból jönnek imádkozni. Ismert és nagyon kedvelt ez a szentmise a hívek körében.

Június 29-én este az abban az évben szentelt újmisések közös szentmisében kérik hivatásukhoz Isten kegyelmét és lelki segítségét.

Augusztus 25-én, a kápolna felszentelésének évfordulója utáni vasárnap délután ünnepélyes szentmisét mutat be az összesereglett papság a helyiek és a távolból jött hívek részére.

Két új kiállítás az Egyházmegyei Múzeumban

Horváthné Simon Katalin

Nagy érdeklődés előzte meg az Egyházmegyei Múzeum tavaszi nyitását, mivel sokak számára már ismeretes volt, hogy a Brenner János emlékkiállítással bővül gyűjteménye.

A fiatalon, és brutális körülmények között meggyilkolt Brenner János káplán személyes dolgait a testvér, Brenner József általános helynök és múzeumigazgató bocsátotta a múzeum rendelkezésére. A kiállításban egy rövid életút személyes tárgyai elevenednek meg: a közel hetven éves gyermekjátékok (mackók, katonák, indiánok), könyvek, családi fényképek, iskolai értesítők, személyes tárgyak pl. a fényképezőgépe, és a meggyilkolásakor viselt véres ruházata. Ez utóbbi, szinte kivétel nélkül megdöbbenti és megérinti a látogatókat.

A megnyitóra május 11-én került sor, több mint kétszáz vendég érkezett. Sokan jöttek Zala és Veszprém megyéből, mivel ez alkalommal egy másik tárlat megnyitójára is sor került. Somlai Julianna balatongyöröki festőművész ikonmásolataiból állítottunk össze egy időszaki kiállítást. A művésznő személyesen is eljött a megnyitóra és nagy örömét fejezte ki, hogy ikonjait a szombathelyiek, és az ide látogatók is megismerhetik. Kiállításainak megnyitóján mindig felajánl egy-egy ikont ajándékba. A szerencsés nyertesek örömmel vették át a képeket.

A kettős kiállítást Dr. Veres András megyéspüspök nyitotta meg, köszöntőt mondott Brenner József általános helynök, múzeumigazgató is.

Örömünkre a kiállítások iránti érdeklődés a megnyitó után sem hagyott alább. Már az első héten négyszáz látogatót fogadtunk. A megnyitót követő napon, a múzeum első vendége Udvardy György esztergom-budapesti segédpüspök volt. Az egyéni látogatók mellett jöttek iskolai osztályok is. Elsőként a Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnázium művészeti osztályának tanulói érkeztek Dancs Zsanett tanárnő kíséretével, majd a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola diákjai. Az idei első zarándokcsoportunk Pásztóról érkezett lelki vezetővel – az atya a napokban egy másik zarándokcsoporttal újra visszatér. Több turistacsoport is *„betévedt”*, ők szintén érdeklődve nézték a Brenner-kiállítást és a róla szóló *Jó pásztor* című zenés drámát.

A múzeum nyitva tartásáról és az árakról bővebb információt a *kincstar.martinus.hu* internetes oldalon találhatnak az érdeklődők.

Somlai Julianna festőművész

A 80-as években kezdtem el festegetni. Először csendéletet, tájképeket, majd portrékat. Kerestem a festési technikák közül a nekem legjobban megfelelőt. Nagyon megszerettem Szász Endre elvont arcfiguráit és festési módszerét. Közben eljutottam az ikonok világához, ami teljesen elbűvölt, megfogott és most már, mint egy köldökzsinór összeköt vele. Nagyon sokat olvastam az ikonfestészetről, és egyre jobban meggyőződtem arról, hogy ez az én utam. Olyan egyéni stílust nem tudtam volna kialakítani, amelynek alapján meg lehetne állapítani, hogy én festettem. Az ikonfestésnek törvényei vannak, amit nem lehet megszegni, modernizálni. Én tulajdonképpen színekben imádkozom, mikor festek, megszűnik a külvilág, béke, nyugalom száll meg. Lassan az egész ország megismerheti a munkáimat, kb. 50 kiállításom volt már, sok helyre többször is meghívtak. Négy éve költöztünk Balatongyörökre, addig Tüskeváron laktunk. Veszprém megyében már jól ismerték a munkáimat, itt most kezdenek megismerni.

Az ikon nem műalkotás, a szerepe más, mint a képeknek, nem lakásdíszként kell szerepelnie. Olyan meghitt helyre kell elhelyezni, ahová virágot lehet tenni, ahol gyertyát lehet égetni, mód van elmélkedni, fohászkodni. Segítséget kérni azokhoz az általunk nehezen megoldható dolgokhoz, amihez elkel a földöntúli segítség. Az ikonok lényege egy arc, mely mögött a mindenség van.

Gondolatok a múzeumban

Brenner József

Vörösmarty Mihály, a nagy magyar költő egy könyvtárlátogatás alkalmával papírra vetette gondolatait: *Gondolatok a könyvtárban* címmel. A megszépült és megújított Egyházmegyei Múzeum megnyitása alkalmából szeretném én is elmondani gondolataimat a múzeumban.

Egy múzeumban mindig arra gondolok, mi történne, ha a kiállított tárgyak beszélni tudnának. Milyen sok mindent mesélhetnének el nekünk?

De ők hallgatnak! Nem olyan beszédesek, mint az emberek. Vallatni kell őket, hogy megtudhassunk valamit a történetükből. Jól tudjuk, hogy azok a tárgyak, amelyek kapcsolatba kerülnek velünk, alakítanak bennünket. Amikkel körülvesszük magunkat, kifejeznek valamit egyéniségünkből. De mi is alakíthatjuk környezetünket.

Brenner János vértanú paptestvérem emlékére állandó kiállítás nyílt.

Mi maradt meg János testvérem használati tárgyaiból? Bútorai nem maradtak, hisz csak két évig volt káplán, amije volt, a családja adta használatra, hogy szobája lakájos legyen. Kevés holmiját idegenek csomagolták össze, mert a határsáv miatt nem lehetett odamenni. Mai szemmel nagyon szegényes volt a ruhatára, foltozott volt a nadrágja. Egyházi ruháit, amelyeket az utolsó éjjelen viselt Dr. Kozma Ferenc mentette meg a nyomozás alkalmával. Arra hivatkozott, hogy azok az egyházközség tulajdonát képezik, leltárba vannak véve. 1989-ig elrejtve őrizték. Az első nyomozás befejeztével egy papírdobozban küldte vissza a bíróság a ruhákat. Amikor először ott jártam, 1989 után a sekrestye szekrény tetejéről szedték le a kazettát, amelyben papi felszerelését őrizték. 9 év múlva újra elkérték édesanyámtól a ruhákat, újabb bírósági tárgyalás indult. A padlásról kibontatlanul adtuk át a dobozt, majd ismét visszakerült oda. Édesanyám haláláig kíméletből nem nyitottuk fel. Egyik évfolyamtársam szeretett volna Brenner János ruháiból egy darabkát. Ő kérte, hogy hozzuk le a padlásról a dobozt és nyissuk ki. Ez már édesanyám halála után történt.

Gyermekkori játékainkat közösen használtuk, vigyáztunk rájuk. Nagy részét elvitte a háború, lakásunk kifosztása, másik része édesanyám jó szívének esett áldozatul. Elajándékozta ezeket ismerős gyerekeknek. Mégis aránylag sok megmaradt belőlük.

A Brenner János Emlékhely Alapítvány támogatásával és jótevőink adományából a Brenner János gyűjtemény is új tárlókat kapott. Az itt kiállított tárgyak segítsenek minket, hogy minél jobban megismerjük vértanú paptestvérem személyiségét.

Csúcs és Forrás

Zene a liturgiában

Kürnyek Róbert

A liturgikus feladatokról szólva már említettük, hogy a szolgálattevők – így a zsoltárénekesek, kántorok és a szkólák, valamint a kórusok tagjai – valódi liturgikus szolgálatot végeznek. A szent zenéről szóló szakaszban a liturgiáról szóló zsinati dokumentum is hangsúlyozza, hogy *„a szent szövegeket kísérő dallam az ünnepélyes liturgiának szükséges és integrális része" (SC 112).* A zene és a zenei szolgálat tehát nem pusztán egy másodlagos jellegű szolgálattétel, hanem egy olyan jelentőségteljes feladat, mely a liturgia szándékával összhangban segít a tevékeny részvételben és a lélek Istenhez emelkedésében. A zene közelebb viszi a lélekhez a szent szövegeket, sőt akár értelmezi is azokat. Jó néhány liturgikus szöveg csak énekelt formában létezik (pl. a húsvéti örömének) vagy éneklésre lett szánva (pl. a válaszos zsoltárok vagy a prefáció).

Szent X. Piusz pápa tanítását megerősítve a II. Vatikáni Zsinat is hangsúlyozza a szent zene szolgáló szerepét az istentiszteletben. Nem lehetséges az, hogy a zene a liturgikus cselekményeket elnyomja, vagy azok megzavarására törekedjen. A liturgia nem kaphat másodlagos szerepet a zene mellett, mert különben az Isten dicsérete nem lenne más, mint puszta háttér a zenei élményhez.

„A szent zene annál szentebb lesz, minél szorosabban kapcsolódik a liturgikus cselekményekhez: bensőségesebben fejezi ki az imádságot, növeli a lelkek egységét, gazdagítja és ünnepélyesebbé teszi a szent szertartásokat. Az Egyház ezért jóváhagyja az igazi művészet minden megnyilatkozását, ha megvannak bennük a kívánt föltételek és helyt ad nekik az istentiszteleten." (SC 112)

A papok szíve

Németh Zoltán

***„Krisztus hűsége, a papok hűsége"* – ez a témája a papoknak szentelt évnek, amelynek meghirdetését a Szentatya jelentette be.**

Célja, hogy a papok elmélyítsék és tökéletesítsék spirituális életüket, hogy ezáltal szolgálatuk egyre hatékonyabbá váljon. Az emberek - hívők és hitetetlenek - sokat beszélnek a papokról, de kevesebbet a pappal. Ezért aztán gyakran csak a felszínt látják, életének az eseményeit, amelyek elrejtik vívódásait. Igazi énje, belső világa rejtve marad, miként a világban rejtőző Isten.

Ezüstmisém alkalmából egy kis emlékkönyvet kaptam, a papságról szóló elmélkedésekkel. Gyakran előveszem, hol is tartok. Ebben olvasható az alábbi gondolatsor, amelyet szeretnék megosztani minden paptestvéremmel, a papságra készülőkkel, és az értünk imádkozókkal.

Milyen legyen a modern pap szíve? Egy hívő ezt így fogalmazta meg:

„Hogy az ember ma pap lehessen, tiszta, szerető szívre van szüksége. Világot átfogó szívre, mindenki számára nyitott szívre, amely nem utasít el senkit, nem taszít el senkit. Szívre, amely egyaránt a szegényé és a gazdagé. Szívre, amelyet nem foglalkoztatnak túlzottan evilági kérdések, de mivel szomjazza az igazságot és az igazságosságot, mindenre figyel. Szíve legyen kész befogadni az új értékeket, anélkül, hogy elvetné vagy lekicsinyelné a régieket. Bátor szívre van szüksége, amely azonban várni is tud!

A bűnösöket szerető irgalmas szívre, amely az igazaktól sem fordul el. Együtt szenved a szenvedőkkel és küzd a küzdőkkel. Meghallgatni, vigasztalni, erősíteni, feddni tudó szívre…

Szívre, amely reményt hint…Hitet szertesugárzó, az Igétől megszállott szívre. Szívre, amely ismeri a rábízott kincsek értékét: az Eucharisztiát és a bűnbocsánatot…Lemondó szívre, mely ha kell, elfogadja a félreismerést, a megvettetést, az ellenkezést, a megaláztatást, a rágalmat is... Kifosztott szívre!

Fáradhatatlan , el nem csüggedő szívre. Papi hivatását ne kockáztassa senkiért és semmiért. Szívében ne tápláljon illúziókat , hanem élje maradéktalanul a jelen napot, a jelen órát és perceket ott, ahová Isten állította. A mai pap szíve szüntelenül az áldozat állapotában legyen, mindenki számára odaadó, mégis egyedül Istené."

Kívánom, hogy ebben a szellemben tudjuk megélni hivatásunkat.

Jelképek - A lépcső

R. Guardini nyomán

Ugye, számtalanszor mentél fel a lépcsőn, a templom lépcsőjén. Amikor fölmegyünk, történik bennünk valami. Nem árt figyelni, mert ez nagyon halk, finom hangú dolog, ha nem vigyázol, meg sem hallod.

Ha lépcsőn megyünk fölfelé, valamiképpen lelkileg is felfelé haladunk. És ha odafigyelünk, sejtelmünk támad a magasságba való emelkedésről is, – ahol már minden nagy és tökéletes – vagyis az égről, amelyben Isten lakik. A bibliai kép szerint a fentiek Istenhez tartoznak. Az alant valók, az alantas dolgok, a rossznak a jelképei.

Ezért vezetnek a lépcsők az utcáról a templomba, és ezek azt mondják nekünk: *„Te most felmész az imádság házába, Isten közelébe.”* A templom hajójából újra lépcsők vezetnek a szentélybe és ezek arról beszélnek: *„Most a szentek szentélyébe lépsz.”*

És lépcsők vezetnek az oltárhoz. Aki oda felmegy, annak azt mondják, amit egykor Isten mondott Mózesnek: *„Vesd le saruidat, mert szent a hely, amelyen állasz!”* Az oltár az örökkévalóság küszöbe. Ugye, nagyszerűek ezek a gondolatok! Ezen túl, ha felfelé mész a lépcsőkön, gondolj arra, hogy azok fölfelé vezetnek…

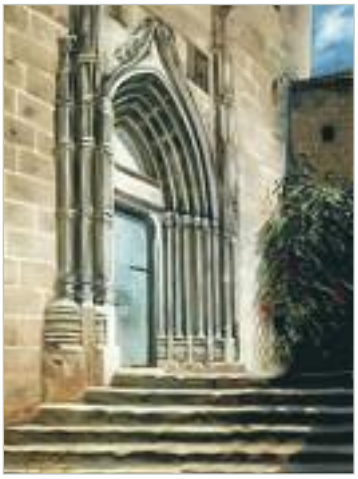

Ha templomba mész föl, ha egy hegyre, ha a város fölé egy kilátóba, mindent, ami alantas, ami rossz, hagyj lent! Akkor valóban magasba fogsz emelkedni.

Fő, hogy lélekben valóban felemelkedj Istenhez!

Egy férfi lihegve rohan be a pályaudvarra, és mérgesen néz a távolodó vonat után.
- Ne mérgelődjön uram! - mondja a vasutas - Maga nem lekéste a vonatot, hanem idejében kijött a következőhöz.

A férj és a feleség bejáratja az új kocsit. A motor egyszer csak bedöglik.
- Biztos a gyertyákkal van gond!- mérgelődik a férj.
- Ez természetes, drágám - jegyzi meg az asszony -, hiszen olyan erős szél fúj.

A sárkány egy páncélos lovaggal találkozik.
- Micsoda pechem van - sóhajt fel - megint konzerv!

Az őrmester így szól a leszerelő katonához:
- Aztán mit csinál, ha leszerel?
- Villamosmérnök vagyok.
- Na, arra a villamosra sem ülnék fel!

- Pistike, már ötödször késel el ezen a héten. Tudod, mit jelent ez?
- Bizonyára azt, hogy már péntek van.

„De szép volt egyszer ifjan, frissen meghallani, hogy hív az Isten,
De szép volt ama hívó szóra megérezni, hogy itt az óra,
Beállni – tudván, hol a béke – Isten fekete seregébe.” (Székely László)

A 14 éves szent - Tiszteletreméltó Bernhard Lehner

Salamon Viktória

Mivel érdemelhette ki egy 14 éves fiú, hogy már a boldoggáavatása is elkezdődött? Életrajza ugyanis nagyon egyszerű. Bajorországban élt. Előbb a landshuti gimnáziumban, majd mivel pap szeretett volna lenni, a regensburgi kisszemináriumban tanult. Fájdalmas és súlyos betegség után halt meg egy gyermekkórházban.

A mindig vidám, derűs lelkületű fiúban azonban nagy szeretet lakott. Ez a szeretet megnyitotta előtte a társai szívét. Így jobban megismerte, gyakran segítette, bajukban vigasztalta őket. Szívesen sportolt, és boldog volt, ha örömet szerzett másoknak. A lelkiismerete vezérelte mindenben. Nem szakadt el a valóságtól, a mindennapi feladatait pontosan végezte. Isten közelében igyekezett maradni, és a Szűzanya hűséges szolgájának tekintette magát. Egyre jobban látható lett életében, hogy a tökéletesebbre, a jobbra vágyott. A Szentlélek vezetésére figyelve akart élni.

Vajon mi tart vissza attól, hogy kipróbáljam, tudnék-e én is minden nap a lelkiismeretemre figyelve élni? Tudnék-e aprónak látszó dolgokkal másokat önzetlenül segíteni?

Bemutatkozik a szombathely-oladi Szentháromság Plébánia ifjúsági közössége

Kósa Rita

A péntek este a barátoké. Így van ez világi és egyházi közegben egyaránt, ám a forma a kettőnél nem ugyanaz.

Míg a legtöbb fiatal discoban és más szórakozóhelyen tölti ezt az időt, az oladi ifjúság – azon belül is a középiskolás korosztály – a plébánia közösségi házában gyülekezik közös beszélgetésre, imádságra, játékra. A jó idő beköszöntével szívesebben időzünk a közelben levő parkban, ahol a játékra is több lehetőségünk van. Közösségünk szervezője, vezetője, irányítója Rita néni (Kósáné Sipos Rita), plébániánk hitoktatója. Itt bárki elmondhatja, ami a lelkét nyomja, amit meg szeretne osztani másokkal, örömöt és bánatot egyaránt. A csapat rendszeresen részt vesz az Egyházmegye által szervezett ifjúsági találkozókon és lelkigyakorlatokon, amelyeken más plébániák fiataljaival is felvehetjük a kapcsolatot. Nemegyszer szép és tartós barátságok is születnek itt.

Lelkünk ápolása mellett testünk gondozására is fordítunk időt. Gyakran szervezünk focis, kosaras, röplabdás délutánokat, közös kirándulásokat. Legutóbb a Kőszegi-hegyekben egy 18 km-es gyalogtúrának vágtunk neki és büszkén teljesítettük is a tervezett útvonalat. Következő úticélunk az ausztriai Schneeberg lesz június végén Sándor atya szervezésében. Természetesen a nyári hittantábor sem maradhat ki programjaink közül.

Az együtt töltött idő kiváló alkalom a lelki feltöltődésre, erőgyűjtésre, amely által könnyebb megbirkózni a hétköznapok kihívásaival.

Fiatalok Szent Pál nyomában

Pados Katalin

A Szombathelyi Esperesi Kerület fiataljai számára tartott ifjúsági találkozót az Egyházmegye Ifjúsági Bizottsága Táplánszentkereszten **május 16-án**, szombaton. A programra a kerület egyetlen falujának iskolájában, az Apáczai Csere János Általános Iskola épületében került sor. A fiatalok élvezetes, vetítéssel fűszerezett előadást hallottak Dr. Gyürki László atyától, aki a szent életű apostol jó ismerője, maga is többször járt Szent Pál útjain. Ezen zarándokutak érdekes részleteiről, történeteiről hallva, a résztvevők képzeletbeli utazásukon maguk is végigjárhatták azokat.

A fiatalokat többségét elkísérték plébánosaik is a találkozóra. Az előadást ünnepi szentmise követte a templomban, amelynek főcelebránsa a kerületi esperes, Miszori Zoltán atya volt. Prédikációjában Szent Pál fiataloknak szánt üzenetéről beszélt. A szentmise zenei szolgálatát a szentkirályi és táplánszentkereszti fiatalokból a közelmúltban alakult ifjúsági közösség vállalta.

A találkozó ebéddel és kötetlen beszélgetéssel zárult az iskola udvarán, az ízletes ételek és finom sütemények készítésében a helyiek jeleskedtek.

Könyvajánló – Szívembe rejtem szavaidat

Szombathelyi Egyházmegye Sajtószolgálat

Magánkiadásban megjelent Egyházmegyénk papjának, Dr. Martos Levente Balázs atyának új könyve *Szívembe rejtem szavaidat. Jegyzetek Isten szavának teológiájához* címmel.

A szerző a Biblia évében elhangzott előadásait gyűjtötte kötetbe. Az egyházi megnyilatkozások és bibliai szakaszok elemzésének célja, hogy bemutassák Istent, aki szól az emberhez, és életre kelti szívét.

A Bibliát Isten jelenlétének helyeként ismerjük meg, aki, mint az égő, de el nem égő csipkebokorban, elérhetővé teszi magát az emberi szóban.

Az egymással lazán összefüggő előadások egységét az Isten jóságába vetett bizalom és az emberi reményben való osztozás adja.

Martos Levente Balázs: Szívembe rejtem szavaidat. Jegyzetek Isten szavának teológiájához/ 2009/192 oldal/1700 Ft
Megrendelhető a Martos Levente Balázs, 9021 Győr, Káptalandomb 7. levelezési vagy a martoslb@gmail.com e-mail címen.

Fókuszban – programok, események

június 16. (kedd)
Hitoktatók év végi Te Deum ünnepsége (Szombathely, Székesegyház)

június 18. (csütörtök)
9 óra Konkurzus (Szombathely, Püspöki Palota)

17 óra Oktatási intézményeink munkatársainak köszöntése Pedagógus Nap alkalmából / Szent Gellért-díj átadása (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

június 18–20. (csütörtök–szombat)
Pedagógus lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

június 19. (péntek)
20 óra Szentségimádás pap- és diakónusszentelés előestéjén (Szombathely, Székesegyház)

június 20. (szombat)
10 óra Pap- és diakónusszentelés (Szombathely, Székesegyház)

június 21. (vasárnap)
Templombúcsú (Pördefölde, Jézus Szíve-templom)

június 28. (vasárnap)
10 óra Szentségimádás (Szombathely, Jézus Szíve-templom – Szőllős)

június 29. (hétfő)
Gyöngyös Balázs újmiséje (Szentgotthárd, Jó Pásztor-emlékkápolna)

június 29 – július 2. (hétfő–csütörtök)
10 óra Hitoktatók nyári lelkigyakorlata (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

július 4. (szombat)
24 órás szentségimádás (Szombathely, Szent István király-templom – Szentkirály)

július 9. (csütörtök)
20 óra Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház)

július 13–17. (hétfő–péntek)
II. Egyházmegyei mariazell-i gyalogos zarándoklat (indulás Szentgotthárdról)

Bérmálások időpontjai

június 13. (szombat)
10 óra Tornyiszentmiklós (Szent Miklós-templom)
15 óra Söjtör (Szent Jakab apostol-templom)

június 14. (vasárnap)
15 óra Őriszentpéter (Szent Péter apostol-templom)

június 20. (szombat)
17 óra Győrvár (Árpád-házi Szent Erzsébet-templom)

június 21. (vasárnap)
10 óra Felsőszölnök (Keresztelő Szent János-templom)
15 óra Zalalövő (Szent László király-templom)

június 27. (szombat)
16 óra Becsehely (Keresztelő Szent János-templom)

június 28. (vasárnap)
10 óra Egyházasrádóc (Szent András apostol-templom)
15 óra Gencsapáti (Szent Jakab apostol-templom)

július 4. (szombat)
10 óra Kőszeg (Jézus Szíve-templom)
15 óra Zalaháshágy (Szentháromság-templom)

július 5. (vasárnap)
10 óra Vát (Szent Kozma és Damján-templom)
15 óra Hegyfalu (Szent Kereszt felmagasztalása-templom)

Zelk Zoltán: Vakáció

Hova menjünk,
milyen tájra?
Hegyre talán
vagy pusztára?

Folyópartra
vagy erdőre?
Faluszéli
zöld mezőre?

Lepkét fogjunk
vagy horgásszunk?
Vagy mégiscsak
hegyet másszunk?

Akár erdő,
akár folyó:
gyönyörű
a vakáció!